

בעת ובעונה אחת, השמיע שיבושים נוראים של תחביר ומילים, ונשאר אחרי כמה רקות באפסמילים. הוא לא יכול היה למלא את החלל.

אבל זה היה רק חלק מן הבזיון הטלוויזיוני. שום דבר לא דפק. המצלמה צילמה שעה ארוכה מבלי שהמצולמים הרגישו שהם בשידור חי. לפתע באמצע השידור, נדלקו האורות והשידור התחיל ברצינות. בין פרק לפרק לא היה לתחנה מה להגיד, והשידור עבר לקיטעי קישקוש מצוי למים, בהם קיטעי "הומור" קלוקלים, שהיו ממש צורמים כנסיבות אלה, כשעל המירקע מופיעות המילים "עוד מעט נחדש את השידור על בואה של אידה נודל".

אם זה מה שהערוץ השני מסוגל לעשות אחרי חצי שנה של הכנות ותירגולים, מוטב לעבור ישר אל הערוץ השלישי.

ציניות וציונות

אחרי הפסקה, ואחרי השידור הכלתי-מתוכנן, החל הטקס ברצינות.

אפשר לקרוא לזה טקס. אפשר לקרוא לזה התעללות באידה נודל. אפשר לקרוא לזה שיא הציניות, שהתיימרה להי יזת שיא הציניות.

אידה נודל חולקה חצי-חצי בין

אידה בנמל התעופה נוצל אותה עד הפטיפה האחרונה

מי שיכול גם היה לחטוף את המיקרופון, חטף. לא בכל יום באה אידה נודל. מניין יקחו שנייה כזאת? יש לזכור שאף אחד מן הטרמפיסטים האלה לא הקריב את עצמו. איש מהם לא ישב יום אחד בכלל באידה נודל. להיפך, היה כפי להיאבק למען אידה נודל כרחבי העולם, כמלונות פאר, אצל נשיאים וראשי-ממשלות, לאור הזרקורים. אין דרך קלה יותר ופחות מסוכנת מאשר "להיאבק" למען אסירי-ציון והמסורבים.

האסירים והמסורבים עצמם מסתכנים, כמובן. לא כן ה"נא-בקים" למענם. זה ביוזם טוב. זוהי ודאי הדרך לתהילה. זוהי קאריירה.

לבסוף, אחרי מה שנראה כמו נצח קטן ניתנה לאידה נודל המיסכנה הזכות ללכת הביתה. הטיפה האחרונה של פירסומת כבר נסחטה ממנה. ברוכה הבאה, אחותנו היקרה. מה היינו עושים בלעדייך?

א. א.

כזה לא נגמר ערכי-היסטוריים של אידה נודל במולדתה החדשה. בהחלט לא. ניאט רבתי. המוני ישראל הוזמנו לטקס שני. באו רק המונים מעטים. רובם מאורגנים. רעיה יגלוס גייסה את חיל-המילואים של ויצו מכל הארץ. וגם כמה אירגונים אחרים נרתמו. ינון שנקר שאל את כל ההמונים "מהי אידה נודל בשבילך". רמת התשובות היתה ברמת השאלה.

כני של מאבק

שהסתבר כי אין זה מעמד מדהים בגודלו, התנדפו הפולירטיקאים הגדולים. הם פשוט לא הגיעו. בשדה נשארו הפוליטיקאים הקטנים. וגם ג'ין פונדה. היא מיקצועית. היא מופיעה כשהספסלים כמעט ריקים. הגיע תורם של הטרמפיסטים מל"גה ב'. כל פוליטיקאי ודבריו על "אחור-תנו אידה". כמה שירים מגוחכים, מי פחות, מי יותר. אידה-אידה-אידה. זה מיתחרו.

אידה בין המערך והליכוד* בדיוק חצי-חצי

לו הרבה מיליונים, יכול לקנות את הכל. מטוס פרטי. טקס ממלכתי ממשלת-ישראל. אידה נודל. בסוף נתנו אף לאידה נודל לדבר. אחרי-כך בא תורה של הגברת פונדה. הגברת פונדה היא מיקצוענית. היא ביימה את התמונות שלה עם אידה ואת הופעתה בטלוויזיה. **יש לה בעל, והבעל רוצה להיות מושל מדינת-קליפורניה** היה הוא זקוק לקולות יהודיים. הגברת פונדה, **אשת-עקרונות לעת-מצוא, תמיד בשזה בראי, יודעת מה טוב לבעלה ולה**. גם ארמנד האמר היה צריך לדבר. יש לו הרבה מאוד מיליונים (או — כפי שנמסר באמריקה — לבעלי המג'יות של חברותיו יש הרבה מיליונים, שהוא חופשי להשתמש בהם. מי שיש

המערך והליכוד. מהצר האחר יצחק שמיר, מהצר השני שימעון פרס. שניהם ניסו בייאוש לעשות איתה סמול-טוק. ג'ין פונדה נדחקה לתמונה ככל מחיר, כשהיא נאחות בציפורני שתי ידיה בכתפיו של שימעון פרס, לבל תצא מן המירקע.

כולם נאמו. אלא מה: הרי בשביל זה נערך הטקס. כמעט וניתן לומר: בשביל זה הובאה אידה נודל לארץ. רעיה יגלוס מוויצו ריכרה. היא קיבלה מיכריקים. מראשי-ממשלות. ממש"מט. היא התמוגגה מרוב חשיבות והנאה עצמית. זה היה יומה הגדול. היא היתה הרבה יותר חשובה מאידה. שמיר נאם על "אחותנו אידה". פרס נאם על "אחותנו אידה". פרס ניצח בנקודות, מפני שריכר גם באנגלית.

* שימעון פרס, אבי פזר. הדובר של שמיר, ישראל פזר. האיש של פרס, יצחק שמיר.

האחות אילנה פרידמן ובעלה לב תירוז לחמן הוראות